

anstaltning erholdt meddelet en Fortegnelse over de to-talt forliste Skibe, der ere udsatte af Vifterne i Tidsløbet 1874—78, og Kontoret har for hvert Skib især tilføjet saadanne Oplysninger om Fartøiets Beskaffenhed, Tab af Mennekeliv, Ladningen, Reifens Retning m. m., som det har kunnet tilveiebringe. Da Kontoret har maattet samle dette Materiale ad forskellige Veie, kan der ikke tillægges det samme Betydning, som om det var fremgaaet af rettlige Undersøgelser, og Kontoret erklærer derfor udtrykkelig, at der ikke maa tillægges det anden Betydning, „end som tjenende til at afgive et tilnærmelsesvis rigtigt statistisk Overblik med Hensyn til de faktiske Forhold ved de i det sidste Femaar indtrufne Forlis af danske Skibe“. Selv med denne Begrænsning har Udvalget dog anset disse Meddelelser, der ere de paalideligste og omstændeligste, som foreligge, for at være saa verdifulde, at de fortjente en omhyggelig nærmere Drøftelse.

Resultatet af denne Granskning, der er foretaget af medundertegnede Lægen, tillader man sig at forelægge under Bilag B.

Under de forsatte Overveielser, der fandt Sted i Udvalget, medens de fra Registreringskontoret i December f. A. modtagne Oplysninger bearbejdedes, erkjendtes det vel almindeligt, at forskjellige Bestemmelser i Udkastet egnede sig til at tydeliggjøres eller ændres væsentligt i Henhold til Udtalelser, der alt vare fremkomne eller antydede ved Ite Behandling, saaledes om hvilke Skibe der burde falde ind under Loven, om Skibsinspektørens Stilling til Skibs-Besigtigelsesforretningen, om Begrænsning af Mandskabets Afgang til at forbre en Underjøgelse af Skibet, om den Fremgangsmaade, der kan blive at anvende i Udlandet ved Mandskabets Klage, om Betingelserne for Strafs Anvendelse m. m., men der syntes dog at være en principiel Uoverensstemmelse mellem Lovforslagets bestemte Bemærk og de Medlemmer af Udvalget, som enten vare bestemte Modstandere af Loven i dens nuværende Form, eller dog stode tvivlende saavel ligeoverfor det Hovedspørgsmaal, om et saadant Lovforslag som det foreliggende overhovedet burde vedtages, saalange det ikke i alt Fald ledsagedes af en Lov om Underjøgelse af Ulykkestilsælde paa Søen, som ligeoverfor mange enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, dels vedkommende Indførelse af Skibsinspektører, dels om forskellige Forskrifter i Udkastets andet Afsnit. Særligt fremhævedes dels, at den engelske Lov af 1876, der danner Udgangspunktet for Kommissionsforslaget, støtter sig til en foregaaende omfattende Søfartslovgivning, medens vor Sørets Reform endnu kun er forberedt, men dog kan ventes at blive moden til Behandling paa Rigsdagen i en ikke fjern Fremtid, dels at Udkastet i flere af sine Bestemmelser neppe havde sluttet sig saa nær til det engelske Forbillede, som det havde været ønskeligt, og i andre Retninger vel ikke havde lagt tilstrække-

lig Vægt paa den Omstændighed, at den danske Lovgivningsmagt ikke kunde følge det Exempel, den engelske Lov gav ved tildels at gjøre Lovens Bestemmelser anvendelige paa fremmede Skibe, en Omstændighed, der maatte komme saa meget mere i Betragtning, som man hverken i Sverrig eller Norge viste sig tilbøjelig til uden videre at følge det engelske Forbillede. Saalange det saae ud til, at de modstaaende Anstuelser vare uforenelige, kunde de mere mæglende Bestræbelser ikke gjøre sig gjældende med nogen Udsigt til Held. Men efterhaanden modnedes den Tanke, at det burde forsøges, om Udvalgets forskellige Retninger ikke kunde nærme sig saa meget, at de kunde forenes om Lømpelser af Udkastet, som ikke i Hovedprincippet brød med Regeringens Udkast, men som toge Hensyn til de forskellige formemmelige praktiske Hovedindvendinger, der i det Foregaaende ere antydede. Da det i denne Henseende vilde have en væsentlig Indflydelse, hvorledes Regeringen vilde stille sig til de paatænkte mæglende Ændringer, enedes man om en foreløbig Henvendelse til Indenrigsministeren, som med Beredvillighed kom Opfordringen imøde. Da der ved en Konference, der i Midten af Februar fandt Sted mellem Ministeren og et af Udvalgets Medlemmer, aabnede sig Udsigt til en Fortsættelse mellem Udvalgets Medlemmer indbyrdes og Regeringen paa det antydede Grundlag, er dette blevet nærmere bearbejdet, og Naabet om, at det maatte lykkes ad denne Veie at fremme Sagen, blev forøget derved, at vi fik Underretning om, at der vilde blive taget Hensyn til et under den ovennævnte Konference udtalt Ønske om, at Regeringen om muligt endnu i denne Samling gjennem Justitsministeren vilde fremme Lovforslaget om Underjøgelse af Ulykkestilsælde paa Søen.

I Henhold hertil udarbejdedes nu paa det i Konferencen med Ministeren antydede Grundlag de i det Enkelte gaaende Ændringsforslag. Efterat Udvalgets Medlemmer under Forudsætning af Ministerens Tilslutning i alt Væsentligt vare komne til Enighed om de Ændringer, med hvilke man kunde tilraade Lovforslaget, tilstillede de henimod Midten af Mars Indenrigsministeren med Anmodning om en Konference. Det har ved denne nu viist sig, at Regeringen efter hele Sagens Stilling har fundet sig foranlediget til, ligesom de forskellige Grupper i Udvalget, at foretrække en Ordning, der vel ikke paa ethvert enkelt Punkt svarede til det, som hver især i og for sig vilde have foretrukket, men som dog i sin Helhed stjønede antagelig, for den Spittelse og Strid, som vilde være blevet en uundgaaelig Følge, dersom man hver for sit Vedkommende havde villet fastholde en stærkt udpræget mere individuel Opfattelse.

De Hovedsynspunkter, der ligge til Grund for de i det Følgende stillede Ændringsforslag, ere: